

ວັນທີ 29 ກໍລະກະດາ 1939 ຍີ່ປຸ່ນໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ອິນດູຈີນ ລົງນາມໃນສັນຍາຮ່ວມປ້ອງກັນ  
ລະຫວ່າງ ຍີ່ປຸ່ນ ກັບ ຝຣັ່ງເສສ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນອິນດູຈີນຝຣັ່ງເສສ ແລ້ວໃນເວລາຕໍ່ມາ ຍີ່ປຸ່ນ  
ກໍຍົກພົນຂຶ້ນທີ່ເມືອງໄຊງ່ອນ.

ການທີ່ຍີ່ປຸ່ນທຳສັນຍາຮ່ວມປ້ອງກັນອິນດູຈີນ ກັບຝຣັ່ງເສສນັ້ນ ກໍເພາະວ່າ ຍີ່ປຸ່ນຕ້ອງການເອົາ  
ອິນດູຈີນ ແລະ ປະເທດໄທ ເປັນພລັງທາງເສຖກິດສົງຄາມ ແລະ ຖານທັບ ໃນການທີ່ຈະທຳເສີກກັບ  
ບໍລິເວນໃຫຍ່ (ອັງກິດ) ໂດຍຫວັງຈະເຂົ້າຍຶດເອົາອານານິຄົມຂອງພວກຜິວຂາວ ຄື: ພະມ້າ ອິນເດັຽ  
ສົງກະໂປ ອິນໂດເນເຊັຽ ແລະ ຟິລິບປິນ ໄວ້ທັງຫມົດ ກຳເອົາທະວີບອາຊີໄວ້ໃນອຳນາດ ຍີ່ປຸ່ນຈຶ່ງບໍ່  
ຢາກໃຫ້ອິນດູຈີນ ແລະ ປະເທດໄທ ເກີດວິວາດກັນ ເພາະມັນຈະເປັນທາງ ອັດຂວາງການດຳເນີນ  
ນະໂຍບາຍຂອງຕົນ ຄື ຍີ່ປຸ່ນຫວັງເປັນມະຫາອຳນາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທະວີບອາຊີແຕ່ຜູ້ດຽວ ໂດຍການ  
ໂຮມເອົາບັນດາປະເທດທັງຫລາຍ ທີ່ມີຢູ່ໃນທະວີບອາຊີ ເຂົ້າມາຢູ່ໃນວົງອາມັດ ຫລືອຳນາດຂອງຕົນ  
ຮຽກວ່າ ວົງໄພບູນມະຫາເອເຊັຽບົວຣະພາ.

ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອຍີ່ປຸ່ນເຫັນຝຣັ່ງເສສກັບໄທ ເກີດວິວາດຍາດແຍ່ງເຂດແດນແຜ່ນດິນລາວກັນ  
ຈຶ່ງເຂົ້າມາທຳການອັດຂວາງ ໂດຍກ້ຽວກ່ອມໃຫ້ປະເທດທັງສອງຢຸດຮົບກັນ ແລ້ວຫັນຫນ້າມາ  
ເຈຣະຈາກັນ ເມື່ອວັນທີ 20 ມະກະຣາ 1941, ຝຣັ່ງເສສ ກັບ ໄທ ຈຶ່ງໄດ້ໂຂງການເຈຣະຈາກັນຂຶ້ນ  
ທີ່ນະຄອນໂຕກຽວ, ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ເມື່ອວັນທີ 6 ກຸມພາ 1941 ນັ້ນເອງ.

ໃນການຮົບກັນຈົນຕອດໄດ້ທຳການເຈຣະຈາປັກປັນເຂດແດນກັນຄາວນີ້ ຝ່າຍໄທຖືວ່າ ໄທເປັນ  
ຝ່າຍຊະນະຝຣັ່ງເສສ ເພາະໄທເຂົ້າຍຶດເອົາເມືອງຈຳປາສັກ ແລະ ແຂວງປາກລາຍ ຫລືແຂວງໄຊຍະ  
ບຸຣີ ທີ່ທາງຝັ່ງຂວາແຜ່ນນ້ຳຂອງ ກັບແຂວງພຣະຕະບອງ ອັນເປັນດິນແດນຂເມນ ຊຶ່ງໄທເສັຽໃຫ້  
ຝຣັ່ງເສສ ແຕ່ປີ 1903 ຄືນໄປ, ແລ້ວຮັຖບານໄທ ກັບຝຣັ່ງເສສ ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງປັກປັນເຂດແດນກັນໃຫມ່.  
ສຳລັບດ້ານຕິດຕໍ່ກັບລາວ ຕົກລົງຖືເອົາຮ່ອງນ້ຳເລິກໃນລຳແຜ່ນນ້ຳຂອງເປັນຫລັກ ບັນດາເກາະດອນ  
ຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ຟາກຮ່ອງນ້ຳເລິກໄປທາງໃຕ້ ໃຫ້ໄປທາງນັ້ນ ເພາະສະນັ້ນ ດິນແດນແຄວ້ນເຂດນະຄອນ  
ຫລວງພຣະບາງແຕ່ເກົ່າກ່ອນ ທີ່ຢູ່ຟາກນ້ຳຂອງທາງຝັ່ງຂວາ ແລະ ເຂດແຂວງນະຄອນຈຳປາສັກ  
ຈຶ່ງຕົກຄືນໄປເປັນຂອງໄທອີກ ຕາມອະນຸສັນຍາທີ່ໄດ້ລົງນາມກັນໃນນະຄອນໂຕກຽວ ເມື່ອວັນທີ 9 ພຶສພາ  
1941. ໃນການທຳສັນຍາເທື່ອນີ້ ຫມາຍຄວາມວ່າ ຝຣັ່ງເສສຍອມຍົກດິນແດນລາວສ່ວນນຶ່ງ ຂອງ  
ອານາຈັກຫລວງພຣະບາງ ກັບດິນແດນນະຄອນຈຳປາສັກ ທີ່ຢູ່ທາງຝັ່ງຂວາແຜ່ນນ້ຳຂອງ ກັບດິນແດນ  
ມິນທິນພຣະຕະບອງຂອງຂເມນ ຄືນໃຫ້ແກ່ໄທ ແຕ່ຝຣັ່ງເສສໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາຄ່າເສັຽຫາຍໃນການ